

Asia C-287/23**Ennakkoratkaisupyyntö****Jättämispäivä:**

4.5.2023

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Varhoven administrativen sad (Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

2.5.2023

Valittaja:

”Entain Services (Bulgaria)” EOOD

Vastapuoli:

Direktor na Direksia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

---

VÄLIPÄÄTÖS**Sofiassa 2.5.2023**

[Varhoven] administrativen sad (ylin hallintotuomioistuin, Bulgaria) [– –]
hallintolainkäyttöasiassa nro 10134/2022

Menettely on pantu vireille ”Entain Services (Bulgaria)” EOOD -nimisen yhtiön tekemällä kassaatiovalituksella [– –], joka kohdistuu Administrativen sad Sofia-Gradin (hallintotuomioistuin, Sofia, Bulgaria) hallintolainkäyttöasiassa nro 916/2022 antamaan tuomioon nro 3980/14.06.2022, jolla kyseisen yhtiön kanne hylättiin Bulgarian hallintoprosessilain (Administrativno protsesualen kodeks, jäljempänä APK) 226 §:n mukaisessa menettelyssä. Kanne oli nostettu Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite Sofian (kansallisen keskusverohallinnon Sofian yksikkö) tekemästä verotarkastuspäätöksestä nro R-29002917004916-091-001/01.12.2017, jota oikaistiin veronoikaisupäätöksillä nro P-29002917210282-003-001/07.12.2017 ja nro P-29002917224182-003-002/22.12.2017 ja joka vahvistettiin Direktor na Direksia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata

agentsia za prihoditen (Sofiassa sijaitsevan kansallisen keskusverohallinnon valitus- ja täytäntöönpanoasioiden osaston johtaja, Bulgaria) päätöksellä nro 264/19.02.2018 siltä osin kuin siinä vahvistettiin oikeushenkilöiden saamista osingoista ja yhtiön purkamisessa saatavasta jako-osasta verokausilta heinä–syyskuu 2012, heinä–syyskuu 2013, 4.4.2014–heinäkuu 2014, heinä–syyskuu 2015 ja huhti–kesäkuu 2016 verovelkaa lisää yhteensä 546 721,82 Bulgarian levaa (BGN) korkoineen, joiden määrä oli 193 721,82 BGN.

Valittaja riitauttaa kyseisen tuomion sillä perusteella, että siinä sovellettiin virheellisesti aineellista oikeutta, että tuomiota annettaessa rikottiin olennaisia menettelymääräyksiä ja että tuomion perustelut ovat riittämättömät (APK:n 209 §:n 3 kohdan mukaiset kassaatiovalituksen perusteet). Se vaatii valituksenalaisen tuomion kumoamista seikkaperäisistä syistä, joita se esittää kassaatiovalituksessa esitettyjen perusteiden tueksi [– –]. Valittaja vaatii myös oikeudenkäyntikulujensa korvaamista.

Vastapuolena oleva Sofiassa sijaitsevan kansallisen keskusverohallinnon valitus- ja täytäntöönpanoasioiden osaston johtaja pitää kassaatiovalitusta perusteettomana. Myös hän vaatii oikeudenkäyntikulujensa korvaamista.

Varhovna administrativna prokuraturan syyttäväviranomainen (ylimmän hallintotuomioistuimen yhteydessä toimiva syyttäjänviranomainen) toteaa huomautuksissaan, että kassaatiovalitus on perusteeton.

Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin käsittelee siinä vireillä olevaa asiaa, johon sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) määräyksiä, tuomioistuimena, jonka päätöksiin ei voida hakea muutosta, joten sen on SEUT 267 artiklasta johtuvan velvoitteen mukaisesti pyydettävä Euroopan unionin tuomioistuimelta (jäljempänä unionin tuomioistuin) ennakkoratkaisua unionin oikeussääntöjen oikeasta tulkinnasta.

Pääasian oikeudenkäynnin osapuolet

1.1 Kantaja ja valittaja: ”Entain Services (Bulgaria)” EOOD [– –], aiemmin: ”GVC Services (Bulgaria)” EOOD

1.2 Vastaja ja vastapuoli: Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

1.3 Varhovna administrativna prokuratura [– –].

Unionin oikeus

2.1 Sopimus Euroopan unionin toiminnasta

49 artikla

”Jäljempänä olevien määräysten mukaisesti kielletään rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltion kansalaisen vapautta sijoittautua toisen jäsenvaltion alueelle. Myös kielletään rajoitukset, jotka estävät jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita jäsenvaltion kansalaisia perustamasta kauppaedustajan liikkeitä, sivuliikkeitä ja tytäryhtiöitä.

Jollei pääomia koskevan luvun määräyksistä muuta johdu, sijoittautumisvapautteen kuuluu oikeus ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa itsenäistä ammattia sekä oikeus perustaa ja johtaa yrityksiä, erityisesti 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja yhtiöitä, niillä edellytyksillä, jotka sijoittautumisvaltion lainsäädännön mukaan koskevat sen kansalaisia.”

63 artikla

”1. Tämän luvun määräysten mukaisesti kiellettyjä ovat kaikki rajoitukset, jotka koskevat pääomanliikkeitä jäsenvaltioiden välillä taikka jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

2. Tämän luvun määräysten mukaisesti kiellettyjä ovat kaikki rajoitukset, jotka koskevat maksuja jäsenvaltioiden välillä taikka jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.”

355 artikla

”_ _

3. Perussopimusten määräyksiä sovelletaan niihin Euroopassa sijaitseviin alueisiin, joiden suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio.”

2.2 Vuoden 1972 liittymisasiakirja

28 artikla

”Yhteisön toimielinten antamia säädöksiä, jotka koskevat ETY:n perustamissopimuksen liitteessä II mainittuja tuotteita ja yhteisön toteuttaman yhteisen maatalouspolitiikan johdosta yhteisöön tuotaessa erityissäännösten alaisia tuotteita, samoin kuin säädöksiä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta ei sovelleta Gibraltarilla, ellei neuvosto yksimielisesti komission ehdotuksesta toisin päättä.”

2.3 Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 30.11.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/96/EU

2 artikla

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’jäsenvaltiossa sijaitsevalla yhtiöllä’ yhtiötä:

- i) jolla on jokin liitteessä I olevassa A osassa luetelluista yhtiömuodoista;
  - ii) jolla jonkin jäsenvaltion verolainsäädännön mukaan katsotaan olevan verotuksellinen kotipaikka tässä jäsenvaltiossa ja jolla kolmannen valtion kanssa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan ei katsota olevan verotuksellista kotipaikkaa unionin ulkopuolella;
  - iii) joka lisäksi on ilman valintamahdollisuutta ja vapautusta velvollinen maksamaan jotakin liitteessä I olevassa B osassa luetelluista veroista tai muuta veroa, jolla jokin näistä veroista voidaan korvata;
- b) 'kiinteällä toimipaikalla' jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää liikepaikkaa, jonka kautta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan yhtiön liiketoimintaa osaksi tai kokonaan harjoitetaan, edellyttäen, että kyseisen liikepaikan voitot ovat veronalaisia sijaintijäsenvaltiossa asiaankuuluvan kahdenvälisen verosopimuksen nojalla tai, jos tällaista sopimusta ei ole, kansallisen lainsäädännön nojalla”.

Bulgarian oikeus

3. Yhteisöverolaki (Zakon za korporativnoto podohodno oblagane, jäljempänä ZKPO)

Osingoista ja yhtiön purkamisessa saatavasta jako-osasta kannettava vero

194 §: (1) Lähdevero pidätetään osingoista ja yhtiön purkamisessa saatavasta jako-osasta, jonka kotimainen oikeushenkilö jakaa

1. ulkomaalaisille oikeushenkilöille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ulkomainen oikeushenkilö saa osinkoja kotimaisten kiinteiden toimipaikkojen kautta;
2. kotimaisille oikeushenkilöille, jotka eivät ole elinkeinonharjoittajia, mukaan lukien kunnat.

(2) Edellä 1 momentissa tarkoitettu vero on lopullinen, ja sen pidättävät kotimaiset oikeushenkilöt, jotka jakavat osinkoja tai yhtiön purkamisessa jako-osaa.

(3) Edellä olevaa 1 momenttia ei sovelleta, jos osingot ja jako-osa jaetaan

1. kotimaiselle oikeushenkilölle, jolla on valtion edustajana omistusosuus yhtiön yhtiöpääomasta;
2. sijoitusrahastolle;
3. – – ulkomaiselle oikeushenkilölle, jonka verotuksellinen kotipaikka on jossain Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen jossain muussa sopimusvaltiossa, poikkeuksena tästä tapaukset, joissa on kyseessä peitelty voitonjako.

4. Tosiseikat ja osapuolten oikeudelliset huomautukset todetuista tosiseikoista:

4.1 ”Bwin.party Services (Bulgaria)” EOOD:n omistaa kokonaan PGB Limited – Gibraltar, joka puolestaan oli 1.2.2016 saakka Bwin Digital Entertainment PLC:n omistuksessa. Kyseisenä ajankohtana GVC Holding PLC, joka on Mansaarella perustettu pörssinoteerattu yhtiö, osti viimeksi mainitun yhtiön muodostaman konsernin. ”Bwin.party Services (Bulgaria)” EOOD vaihtoi PGB Limited – Giblaltarin 8.11.2017 tekemällä päätöksellä yrityksen nimen ”Bwin.party Services (Bulgaria)” EOOD:stä ”GVC Services (Bulgaria)” EOOD:ksi, nykyisin ”Entain Services (Bulgaria)” EOOD. Kyseinen yhtiö suorittaa informaatioteknologiaan liittyviä palveluja (IT-palvelut).

4.2 ”Bwin.party Services (Bulgaria)” EOOD jakoi ja maksoi vuosina 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 ja 2016 emoyhtiö PGB Limited – Gibraltarille osinkoja pidättämättä ja tilittämättä niistä veroa ZKPO:n 194 §:n mukaisesti, koska se katsoi, että PGB Limited – Gibraltarilla voidaan pitää ulkomaisena oikeushenkilönä, jonka verotuksellinen kotipaikka on jossain Euroopan unionin jäsenvaltiossa ZKPO:n 194 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

4.3 Veroviranomaiset viittasivat direktiiviin 2011/96 ja hylkäsivät yhtiön väitteen siitä, että nyt tarkasteltavaan tapaukseen voidaan soveltaa ZKPO:n 194 §:n 3 momentin 3 kohtaa ja että emoyhtiölle jaetut osingot on siten vapautettu lähdeverosta, koska kyseistä säännöstä ei voida soveltaa Gibraltarille eikä Gibraltarilla perustettuihin yhtiöihin.

4.4 Kun asiaa käsiteltiin ensimmäisessä oikeusasteessa Administrativen sad Sofia-gradissa, unionin tuomioistuimelle esitettiin ennakkoratkaisupyyntömenettelyssä Gibraltarin erityisasemasta seuraavat kaksi ennakkoratkaisukysymystä:

”1. Onko direktiivin 2011/96 2 artiklan a alakohdan i alakohtaa, luettuna yhdessä liitteessä I olevan A kohdan ab alakohdan kanssa, tulkittava siten, että käsite ’Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt’ käsittää myös Gibraltarilla perustetut yhtiöt?

2. Onko direktiivin 2011/96 2 artiklan a alakohdan iii alakohtaa, luettuna yhdessä liitteessä I olevan B osan [viimeisen luetelmakohdan] kanssa, tulkittava siten, että käsite ’corporation tax Yhdistyneessä kuningaskunnassa’ käsittää myös Gibraltarilla maksettavan yhteisöveron?”

4.5 Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-458/18 2.4.2020 antamassaan tuomiossa seuraavaa:

”Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 30.11.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/96/EU 2 artiklan a alakohdan i ja iii alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteessä I olevan A osan ab alakohdan ja B osan viimeisen luetelmakohdan kanssa, on tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä olevilla käsitteillä

’Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt’ ja ’corporation tax Yhdistyneessä kuningaskunnassa’ ei tarkoiteta Gibraltarilla perustettuja yhtiöitä, jotka ovat siellä yhteisöverovelvollisia.”

4.6 Ensimmäisessä oikeusasteessa annettu tuomio

Administrativen sad Sofia-grad katsoi, että edellytys ZKPO:n 194 §:n 3 momentin 3 kohdan mukaiselle lähdeverosta vapauttamiselle ei täyttynyt, koska osinkojen saaja eli emoyhtiö, jonka kotipaikka on Gibraltarilla, ei ole oikeushenkilö, jonka verotuksellinen kotipaikka on jossain Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen jossain muussa sopimusvaltiossa. ZKPO:n 194 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan osingot, joita kotimainen oikeushenkilö jakaa esitettyjen todistusten perusteella Gibraltarilla asuville henkilölle, ovat veronalaisia.

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen mukaan ZKPO:n 194 §:n 3 momentin 3 kohta ei ole Gibraltarilla perustettuja yhtiöitä syrjivä säännös. Bulgarian tuomioistuimet ja veroviranomaiset eivät myöskään sovelle sitä suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.

4.7 ”Entain Services (Bulgaria)” EOOD väittää, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomiossa ei ole otettu huomioon unionin tuomioistuimen tuomiossa C-458/18 (41 kohta) unionin oikeuden tulkinnasta antamia yksiselitteisiä viitteitä, nimittäin sitä, että se, ettei direktiiviä 2011/96 voida soveltaa Gibraltarilla perustettuihin yhtiöihin, ei tarkoita, että Gibraltarilla asuville yhtiöille maksetut osingot ovat lähdeveron alaisia. Unionin tuomioistuimen mukaan kansallisen tuomioistuimen olisi tarkistettava, rajoittaako Gibraltarilla perustetulle emoyhtiölle jaettujen osinkojen verotus SEUT 49 artiklassa taattua sijoittautumisoikeutta tai SEUT 63 artiklassa taattua pääomien vapaata liikkuvuutta, ja jos rajoittaa, onko tällainen rajoitus perusteltu.

5. Oikeuskäytäntö

5.1 Kansalliset tuomioistuimet eivät ole vielä ratkaisseet kysymystä siitä, onko Gibraltarilla perustetulle emoyhtiölle jaettujen osinkojen lähdeverotus yhteensopivaa unionin oikeuden kanssa.

5.2 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

Unionin tuomioistuimen määräys 12.10.2017, Fisher (C-102/16, [EU:C:2017:762], 26 kohta): ”Kolmanneksi SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa samoin kuin SEUT 56 artiklaa, josta oli kyse asiassa, jossa annettiin 13.6.2017 tuomio The Gibraltar Betting and Gaming Association (C- 591/15, EU:C:2017:449), voidaan soveltaa Gibraltarin alueella SEUT 355 artiklan 3 kohdan nojalla. Se, että Gibraltarin alue suljetaan pois unionin toimien soveltamisalasta tietyillä vuoden 1972 liittymisasiakirjassa mainituilla oikeuden aloilla, ei koske SEUT 49 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisvapautta eikä SEUT 63 artiklassa tarkoitettua pääomien liikkuvuuden vapautta.”

Unionin tuomioistuimen tuomio 13.6.2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, [EU:C:2017:449], 30 kohta): ”SEUT 355 artiklan 3 kohdassa määrätystä poiketen Gibraltar on vuoden 1972 liittymisasiakirjan nojalla suljettu unionin toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle tietyillä unionin oikeuden aloilla, ja nämä poikkeukset on otettu käyttöön tuon alueen erityisen oikeudellisen aseman ja erityisesti sen aseman vuoksi, joka sillä on vapaasatamana (ks. tältä osin tuomio 21.7.2005, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, C-349/03, EU:C:2005:488, 41 kohta). Nämä poikkeukset eivät kuitenkaan koske SEUT 56 artiklassa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta.”

31 kohta: ”Edellä todetusta johtuu, että SEUT 56 artiklaa sovelletaan Gibraltarin SEUT 355 artiklan 3 kohdan nojalla.”

Unionin tuomioistuimen tuomio 22.10.2014, *Blanco ja Fabretti* (C-344/13 ja C-367/13, [EU:C:2014:2311], 40 kohta: ”Asiassa, joka on saatettu SEUT 267 artiklan nojalla unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, asianomaisella kansallisella säännöstöllä tosiasiallisesti tavoiteltavien päämäärien yksilöiminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimivallan alaan. Lisäksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava unionin tuomioistuimen antamat viitteet huomioon ottaen, täyttävätkö kyseisen jäsenvaltion asettamat rajoitukset unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössään asettamat oikeasuhteisuuden edellytykset (ks. vastaavasti tuomio *Pfleger ym.*, EU:C:2014:281, 47 ja 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).”

6. Perustelut ennakkoratkaisupyynnön tarpeellisuudelle

6.1 Julkisiasiamies Hogan korostaa 24.10.2019 esittämässään ratkaisuehdotuksessa *GVC Services (Bulgaria)* (C-458/18, [EU:C:2019:897], 51–53 kohta), että sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan lähdeveroa kannetaan kaikilta Gibraltarilla perustetuilta yhtiöiltä viittaamatta mihinkään erityiseen syyhyn, merkitsee SEUT 49 artiklassa taatun sijoittautumisvapauden syrjivää rajoitusta. Jo ratkaisuehdotuksensa johdannossa (3 kohta) julkisasiamies Hogan toteaa seuraavaa: ”– – Jos unionin tuomioistuin kuitenkin noudattaa kyseisessä direktiivissä tarkoitettua jäsenvaltiossa sijaitsevan yhtiön käsitteestä esittämäni tulkintaa, unionin tuomioistuin ei nähdäkseni voi välttyä tarkastelemasta sijoittautumisvapautteen liittyviä kysymyksiä. Unionin oikeus ei nimittäin ole esteenä osingonmaksun verottamiselle, jos osingonmaksu ei kuulu direktiivin 2011/96 soveltamisalaan, ellei jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten antama säännös ole itsessään ristiriidassa EUT-sopimuksessa taatun vapaan liikkuvuuden kanssa.”

Mainitun ratkaisuehdotuksen 56–66 kohdassa esitetään mahdolliset perusteet, joilla jäsenvaltioiden asettamat rajoitukset voidaan oikeuttaa, nimittäin pelkästään yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvät perusteet, ja päätellään tästä, että yleinen verovapautuksen ulkopuolelle jättäminen

alueellisen kriteerin perusteella (esim. Gibraltarin osalta) merkitsee SEUT 49 artiklassa ja SEUT 63 artiklassa taattujen vapauksien loukkaamista.

Tätä julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen osaa ei käsitelty samassa asiassa annetussa unionin tuomioistuimen tuomiossa, minkä vuoksi ei ole selvyttä unionin tuomioistuimen kannasta esille tuleviin kysymyksiin, joilla on olennainen merkitys pääasian oikeudenkäynnin kannalta.

6.2 ZKPO:n 194 §:n 3 momentin 3 kohta, jonka mukaan ulkomaisille yhtiöille, joiden verotuksellinen kotipaikka on jossain Euroopan unionin jäsenvaltiossa, maksettavat osingot vapautetaan lähdeverosta, julkaistiin Ministerski savetin (Bulgarian hallitus) kirjanpitolain (Zakon za schetovodstvoto) muuttamista koskevan lakiehdotuksen, jonka siirtymä- ja loppusäännösten 6 §:ssä ehdotettiin ZKPO:n 194 §:n muuttamista, perusteella Darzhaven vestnikissä (Bulgarian virallinen lehti) nro 69 vuodelta 2008, ja se on ollut voimassa 1.1.2009 alkaen.

Hallituksen ehdottamat ZKPO:n muutokset tehtiin, koska Euroopan komissio oli aloittanut Bulgariaa vastaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn (AZ 2007/4333) EY:n perustamissopimuksen 56 ja 43 artiklan rikkomisesta (komission lehdistötiedote IP/08/712, toukokuu 2008). Komission mukaan osinkojen, joita maksetaan kotimaisille yhtiöille tai jäsenvaltioissa asuville yhtiöille, verotusta koskevat erilaiset säännökset merkitsevät pääomien vapaan liikkuvuuden rajoittamista.

Lakiehdotuksen perustelujen mukaan ZKPO:n muutoksilla otetaan käyttöön yhtenäinen verotuksellinen sääntely kotimaisten yhtiöiden ja jäsenvaltioissa asuvien yhtiöiden lähdeverotuksesta vapauttamiselle. Perustelut koskevat kaikkia jäsenvaltioissa asuvia yhtiöitä, mutta niissä ei esitetä mitään yleiseen etuun liittyviä erityisiä perusteita, jotka oikeuttaisivat tarpeen jättää tietyt EU:ssa asuvat yhtiöt (esimerkiksi Gibraltarilla asuvat yhtiöt) lähdeverotuksesta vapauttamista koskevan sääntelyn ulkopuolelle.

6.3 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin käsittelee riita-asiaa oikeusasteena, jonka päätökseen ei voida hakea muutosta. Tästä syystä se katsoo olevansa asiaa koskevien unionin säännösten tulkintaan liittyvien epäselvyyksien ja hankaluuksien vuoksi velvollinen käyttämään yhteistyömenettelyä ja esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä, jotta vältetään unionin säännösten virheellinen soveltaminen ja ristiriitainen oikeuskäytäntö.

7. Ennakkoratkaisukysymykset

7.1 Merkitsevätkö kansallinen lainsäädäntö ja tulkintakäytäntö, joiden mukaan Gibraltarilla asuville yhtiöille jaettavista osingoista pidätetään lähdevero (kun taas Bulgariassa tai muissa jäsenvaltioissa asuville yhtiöille jaettavat osingot on vapautettu lähdeverosta ilman, että näiden yhtiöiden olisi täytettävä jokin edellytys), unionin oikeudessa SEUT 49 artiklassa taatun sijoittautumisvapauden ja SEUT 63 artiklassa taatun pääomien vapaan liikkuvuuden syrjivää rajoitusta?

7.2 Jos ensimmäiseen kysymykseen vastaan myöntävästi, onko tämä syrjivä rajoitus yhteensopiva unionin oikeuden kanssa, jos kansallinen lainsäätäjä ei ole kyseistä kansallista säännöstä antaessaan esittänyt mitään yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyviä perusteita, jotka oikeuttaisivat tarpeen ottaa käyttöön nämä rajoitukset Gibraltarilla asuvien yhtiöiden osalta?

Näistä syistä Varhoven Administrativen sad on SEUT 267 artiklan nojalla [– –]

PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

[– –] Unionin tuomioistuimelle ESITETÄÄN seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Merkitsevätkö kansallinen lainsäädäntö ja tulkintakäytäntö, joiden mukaan Gibraltarilla asuville yhtiöille jaettavista osingoista kannetaan lähdevero (kun taas Bulgariassa tai muissa jäsenvaltioissa asuville yhtiöille jaettavat osingot on vapautettu lähdeverosta ilman, että näiden yhtiöiden olisi täytettävä jokin edellytys), unionin oikeudessa SEUT 49 artiklassa taatun sijoittautumisvapauden ja SEUT 63 artiklassa taatun pääomien vapaan liikkuvuuden syrjivää rajoitusta?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastaan myöntävästi, onko tämä syrjivä rajoitus yhteensopiva unionin oikeuden kanssa, jos kansallinen lainsäätäjä ei ole kyseistä kansallista säännöstä antaessaan esittänyt mitään yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyviä perusteita, jotka oikeuttaisivat tarpeen ottaa käyttöön nämä rajoitukset Gibraltarilla asuvien yhtiöiden osalta?

[– –]

